

ler, vilde blive i højeste Grad overraskede, naar alle andre Folk, som have laant af Midler, der sortere under Konsistoriums Bestyrelse, faa en Rentenedsættelse, medens de selv ikke fik nogen, og det saa meget mere, som det er de bedste og fineste Panter, der have Penge fra Legatmidler. Disse Skyldnere vilde have Grund til at beklage sig i højeste Grad; thi var der Grund til nogen Rentenedsættelse, maatte det da være over for dem. I Fjor stillede Forholdet sig saaledes, at Kvæsturen og med den Konsistorium fik Betænkkelighed, fordi det viste sig varskeligt at faa de Penge, der bleve ledige, udlaaente paa saa gode Hænder som tidligere, og det foranledigede, at man henvendte sig til den daværende Kultusminister (Bardenfleth), der atter henvendte sig til Finansudvalget med Forslag om en Rentenedsættelse. Til dette Forslag var der imidlertid knyttet den Bestemmelse, at der skulde ydes en delvis Erstatning til de private Legatkapitaler, de 5,000 Kr., som jeg næppe behøver at minde de ærede Medlemmer om. Nu blev Forholdet det, at Rentenedsættelsen vedtoges, men de 5,000 faldt bort. Derved kom Ministeriet og jeg kan sige, ogsaa jeg for mit Vedkommende i den største Forlegenhed, jeg kan godt sige det rent ud: Jeg vilde overordentlig gerne have kunnet indfri det, som min Formand havde lovet; men jeg saa ikke nogen Mulighed for at gøre det. Jeg har tænkt paa forskellige Udveje, men det har ikke vist sig nogen Udvej, saaledes som Sagen definitivt forelaa. Jeg kan tilføje, at jeg selvfølgelig ikke har taget denne Bestemmelse alene, men kun efter Samraad med de vedkommende Embedsmænd og mine Kolleger i Regeringen. Men det udelukker jo ikke, det ved jeg saare vel, at det er paa mig, Ansvarét hviler. Naar det ærede Medlem for Sorø Amt (P. Christensen) brugte Udtryk, der, saa vidt jeg forstod dem, gik ud paa, at han mente, der var sket et Indgreb i Debitorernes lovlige Ret, fordi de efter Finansloven skulde have Ret til at forlange denne Rentenedsættelse, skal jeg kun udtale, at jeg er mig i mit Ansvar fuldt bevidst, og jeg kan kun henvise dem, der mene, at jeg har krænket deres lovlige Ret, til at søge Oprensning for denne Krænkelse. Iøvrigt vil jeg sige, at man tager fuldstændig fejl, hvis man mener, at det, at jeg i Aar paa Finansloven har opført de 4 pCt., skulde betyde, at jeg er en afgjort Modstander af en Rentenedsættelse. Sagen er den, at da Renten virkelig er beregnet i Fjor til 4 pCt., har jeg anset det for korrekt at opføre det

igen paa Finansloven paa samme Maade, idet jeg har været fuldstændig klar over, at det var en Sag, der vilde komme til Forhandling, og jeg skal gerne forhandle om, hvorledes man skal ordne denne Sag. Skulde det vise sig, at Rigsdagen vil hjælpe mig til at ordne denne Sag paa tilfredsstillende Maade, skal der fra min Side intet være til Hinder for, at den bliver ordnet efter de Ønsker, der ere fremsatte, men som Sagerne stode ved Afgørelsen i Fjor, har jeg ikke ment at være berettiget til at foretage andet, end hvad jeg har gjort. Dette angaaende denne Sag.

Saa talte det højtærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) om Skolen. Det maa maaske der være mig tilladt at sige, at jeg paa dette Tidspunkt ikke ønsker at faa Skoleloven dragen frem til Forhandling her. Det ærede Medlem havde forskellige Udsættelser at gøre over den Form, hvori jeg har forelagt Forslaget i Landstinget. Jeg vil bede om, at vi ikke her komme ind paa det. Senere vil der blive Lejlighed nok til at komme ind derpaa. Jeg vil derimod takke det højtærede Medlem, fordi han trods sin Uvilje mod enkelte af de Bestemmelser, der fandtes i det forelagte Forslag, dog anerkender, at jeg har udtalt mig velvilligt om Sagen ved Forelæggelsen i Landstinget. Jeg kan forsikre det højtærede Medlem, at Velvilje over for denne Sag kan ikke findes i stærkere Grad hos nogen end hos mig. Det skal nok vise sig under Forhandlingen, og jeg skal være villig til at gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at bringe denne Sag til en god Ende.

Naar jeg derefter kommer til de næste Spørgsmaal, vilde det jo blive noget vidtrækkende, hvis jeg skulde gaa ind paa alt, hvad det højtærede Medlem ønskede, at jeg skulde udtale mig om. Jeg kan i saa Henseende sige, at jeg kan fuldstændig tiltræde, hvad den højtærede Konseilspræsident udtalte i Gaar. Jeg mener for mit Vedkommende, at det er bedre at holde mere, end man lover, end at love, hvad man ikke kan holde, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa at give en udførlig og detailleret Fremstilling af, hvorledes jeg ønsker at deltage i Styrelsen paa det Omraade, som er blevet mig betroet. Nogle enkelte Ting kan og vil jeg gerne sige, og det saa meget hellere som de Ting, det højtærede Medlem særlig spurgte mig om, har jeg tidligere haft Lejlighed til paa forskellig Maade at udtale mig om, dels mundtlig og dels skriftlig. Da det imidlertid er sket i Tidsskrifter og Forhand-